

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
—
Виходить щодня
крім днів по-
неділех і святах.

БУЖОВИНА

Редакція і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.

Передплата
10 зр.

Рускі соціальні демократи.

В доповненню до статей з Kurjer-a Przemysk-ogo і нашої статі „Записки політика“ маємо нині поговорити о руских соціальних демократах, аби образ суспільного руху галицьких Русинів був викінчений.

Як відомо, 10. червня с. р. делегати руских радикалів пп. Яросевич і Вітик зложили на зборах соціальних демократів у Відні таку заяву:

„Ми (рускі радикали) стоїмо на ґрунті програми соціально-демократичної партії. Організація руских радикалів є на тепер самостійною, нашою областю агітаційною є руске селянство, а его спеціальні відносини вимагають конечно відмінної тактики. Для того хочемо піддержати самостійність партії, але бажаємо вступити в дуже тісний контакт з соціально-демократичною партією і будемо все готові в поодиноких практичних случаях з нею спільно поступати, порозумівати ся з єї зарядом партійним, як також відповідати вимогам до нас зверненим.“

По тій заяві встав соціаліст Поляк посол Дашинський і — після „Arbeiter Ztg.“ — сказав таке:

„Особливі обставини руского селянства вимагають такого становища рускої радикальної партії. Крок, який она тепер зробила, є кроком наперед, і подає напрям, в яким сеєя партія від тепер мусить іти і буде йти. То ще лиш kwestія часу, коли рускі радикали почують себе такими сильними, що виступлять веї против дріб-

них спорів національних так само енергично, як ми. До того причинило ся чимало також наше теперішнє становище що-до інтернаціоналізму. Позвольте-ж мені супротив сего висказати найщирішу радість і погратулювати руским радикалам до сего їх кроку.“

Та досить протекційна гратуляція п. Дашинського остільки була не на місци, що по правді не рускі радикали зблизили ся до соціальних демократів, тільки соціальні демократи до руских радикалів.

Ми ще перед зборами соціальних демократів у Відні в статі Spectatora п. з. „На сторожі“ виказали, що „духове наше жите розходить ся чимраз більше в двох противних собі напрямках: один напрямок — се зростаючий клерикалізм разом зі всіми своїми консервативними прикметами; а другий напрямок — замітний особливо у молодіжи — то не менше зростаючий радикалізм зі всіми своїми поступовими прикметами і ідеалами. Між двома скрайніми напрямками пливають два каламутні потоки, один — народовців з „Дѣломъ“ і Романчуком на чолі, а другий москвофілів (старорусинів) з „Галичаниномъ“ на чолі. Ті два потоки остатніми часами старають ся попасти в одно русло, виступити з берегів і залляти землю руску.“

Перші два напрямки добивають ся голосу на Руси; другі два мають уже свою публику з давних часів. Але в справі духового життя у людей, що попали в ті другі два каламутні потоки, трудно добачити виразні змагання до поступу; з їх учинків не можна зміркувати, чи се елементи поступові на Руси, чи консерватив-

ні; симпатії їх хиллять ся все то в бік клерикальний, то в бік радикальний.“ Так справді було до часу приступу п. Яросевича і наших радикалів до соціальних демократів. „Дѣло“ вважало навіть п. Яросевича своїм послом, а властиво хотіло вибрати его — вже по виборах — доконче взяти на карб заслуги спільного виборчого комітету. Коли-ж п. Яросевич, яко видимий теперішній заступник руских радикалів, пристав до соціальних демократів, а ще до того зовсім маловажив собі народовців-опозиціоністів і москвофілів, ті раді-нераді відреклись его — очевидно лише тому, що перше відрік ся їх — він.

Значить, вийшло на то, що ми зазначили в статі: „На сторожі“: два скрайні напрямки на Руси, клерикальний і радикальний, поступають консеквентно дальше, лише два посередні не знають, що з собою почати. Коли ми нарікаємо, що в нас за багато партій, а через то й безголове, то ми повинні бути раді тому, що обставини помалу спонукують Русинів приймати форму європейських партій, в котрих цілі і средства ясно означені, на кожний випадок яснійше, ніж в дотеперішних наших партіях, а через то зменьшають число наших невизначених партій.

У нас такі нездорові відносини, що цілі партії існують лише завдяки своїй неясности і неконсеквенції. Так само й люди, що їх доля випала на заступників руского народу, дуже часто держать ся лише хитанем поміж партіями. Вже трохи не виробив ся у нас ідеал політика, котрий вмє гарно піддурити веї партії, вмє ходити поміж дощ, щоби лише на него го-

6) Як чоловік зійшов на пана.

Оповідане
ВЯЧЕСЛАВА БУДЗИНОВСКОГО.

(Дальше.)

— Жартуй здоров. „Що-до мене, то мені тепер так чось легко, як би камінь спав з серця.“

— Ой буде тобі легко, як школярка зачне в очи лізти!

О дванадцятій був Стефан на улиці Осолінських. Хотів лиш „придивити ся“, чи она справді така гарна, як ему зразу видала ся.

Переїшли по-при себе.

— Шельма що день гарнійша!

Похнюпив голову і снував ся без ціли по місті.

По обіді забрали ся знов до скринтів. Читане звалив нині на Петра, а сам ляг на отомані і порівнував... Порівнував школярку з Гальбою. Чим довше порівнував, тим більше був зіртований.

— Е! левно глупа-гуска польска. Що о тім думати! Впрочім і не знаємо ся... Але я мушу дійти, що за одна.

— Стефане! Ти слухаєш?

— Слухаю.

— Мені не здає ся. Чи не сніш ти любовні сні? О котрій думаєш? Школярка чи Галя? Не впору зачав, небоже, авантуру. Се дуже непрактична річ, перед іспитом залюблювати ся. Я тобі кажу, що если не возьмем урлопу від дівчат, і не думай сідати до іспиту. Ґрунтовно провалиш ся.

— Не говори много! Читай дальше, бо і так не много часу.

— Коли-ж бо мені здає ся, що ти дрімаєш.

* * *

По суботі, як то звичайно у нас буває, прийшла неділя. Стефан прийхав нічним потягом з провінції, де був на народнім вічу. Просто з залізничї пішов до кавярні, переглянув часописи, пройшов ся по місті, і коло одинадцятій години вертав до дому. На сходах заступив ему дорогу сторож і подав лист.

— Ще вчера приніс експрес.

— Експрес... мені? Як ви знаєте, що якраз мені? Окрім числа дому нема на листі жадної адреси.

— Описав вас докладно. Казав передати молодому бльондинови, з борідкою, що ходить в яєнім убраню і жовтих мештах, курить з срібною цигарниці, а в рукавичках ходить лиш о дванадцятій в полудне. Хто-ж се иньший, як не ви?

Стефан сховав лист до кишені і пішов на

гору. Докінчив до друку справоздане з вчерашного віча і тогда аж отворив лист:

„Поважаний Пане!

Бачу, що ви заінтересували ся моєю особою. А я... чому з тим скривати ся? — і ви зробили на мені не-лихе вражєне. Біда лиш в тім, що не знаємо ся. Тяжко вам знайти спосіб познакомити ся зі мною? Если так, то я уможу вам дорогу. Напишіть мені, чи маєте охоту познакомити ся зі мною. За те, що я важила ся на такий ризиковний і в „порядній родині“ непрактикований крок, зле мене не судить. Що я винна, що маю охоту пізнати Вас, а иньшого способу нема, бо ви — здає ся — не обертаєте ся в товаристві, з котрим живе моя родина! Крім того я переконана, що не зачинаю з яким авантюриком, а з чесним чоловіком, бо если би Ви були звичайний собі вітрогон, були би-сьте мене давно зачепили на улиці. Але мимо того, що я маю до Вас таке довіре, не зраджую наразі мого імени. Скажу доперва тогда, як Вас ближше пізнам.

Моя адреса:

A. A. A.

Львів, poste restante.

P. S. На улицю Осолінських більше не трудіть ся, бо у нас школа вже скінчила ся і мене там більше не побачите. Я укінчила вже свою „едукацию“.

Если схочете бачити мене завтра, то е в

лосували на посла та всі поважали его. „Він хоть і народовець, — каже ся — але нас москвофілів шанує. Другий хоч і радикал, але не такий, як інші, на него можна голосувати“... Очевидна річ, через то школа для виховування політиків зійшла у нас на школу деморалізації політичної; політикам позваляє ся крутити пересвідченнями і дурити публику. Коли з того боку возьмемо на розвагу поступки людей з двох „бігунів“: Барвіньського і Яросевича, то хоч можемо, як кому до вподоби, не годити ся на них, але мусимо назвати їх консеквентними. А що та консеквенція доконче потрібна для знищення руского безголовля, то ми єї мусимо назвати і користною.

Австрійська соціальна демократія має в своїй організації групу галичку, котра ділить ся знов на дві часті: краківську і львівську. У львівській були і рускі соціальні демократи, що в останніх місяцях видавали їй свою газету: *Robotnyk*. Ті самі рускі соціальні демократи брали в свій час живу участь в заснованю радикальної партії і доси від неї не відділилися, противно йдуть разом, бо їй між радикалами велика часта має пересвідчення соціально-демократичні. Причиною, чому рускі радикали вже давніше не пристали до соціальних демократів, було се, що ті демократи не означили своїх відносин до мужиків (они будували лише на фабричних робітниках), а крім того були інтернаціоналами. Народність їх не обходила, а мужик на їх думку повинен був перше зійти на безземельного робітника, аби з ним можна починати яку організацію. Коли-ж нашим радикалам і мужики зі своєю дрібною власністю і народність були дорогі, то зближення їх до соціальних демократів можна було сподівати ся аж тоді, коли соціальні демократи з пересвідченнями наших радикалів стануть числитися. До того їй прийшло тепер, чи приходить.

Вже при виборах з V-ої курії соціальні демократи в цілій Австрії, отже і в

Галичині і на Буковині, мусіли зійти ся з мужиками. Ішло о вибір кандидатів, то до того мужики були соціальним демократам не менше потрібні, як робітникам. Наші радикали були не раді з того; казали тоді: „Перше ігнорували они мужиків, а тепер лізуть до них, хоч не мають для них програми! Наша радикальна програма ширша, бо обіймає і мужиків і робітників.“

Але при тих виборах соціальні демократи пізнали, що коли хочуть мати мужиків за собою, то таки мусять їх боронити, а з того і вийшло, що на своїх зборах у Відні в червні с. м. прийняли в свою програму дві постанови, які вважали давніше великими ересями: одну — організацію партії (доси інтернаціональної) після націй, а другу: пропаганду між мужиками удержання *minimum existientiae* в формі таки того клантика ґрунту, котрого перше соц. демократи не хотіли знати.

Таким чином практичне жите витворило у соціальних демократів потребу нових засад, противних їх давнішим теоріям, — і показало, що є в них а в наших радикалів спільного. Спільного вийшло так багато, що п. Яросевич не бачив причини, чому не мав би пристати до соц. демократів, тільки з тою дрібною формальністю при доступі, що не они ему, а він їм повинен був ґратулювати такого звороту в відносинах до мужика.

Ми розповіли ширше зміни в соц. дем. партії на то, аби зрозуміти поступок наших радикалів і посла Яросевича. Як бачимо — поступок сей консеквентний і в нічому не змінює засад наших радикалів; навіть їх націоналізму не нарушує.

„Дѣло“ котре по виборах доконче хотіло собі присвоїти п. Яросевича, хоч перед виборами зовсім за ним не агітувало (се також „політика...“), стало тепер взивати п. Яросевича, аби він „пояснив ближше своє поступоване.“ А *Руслан* накинув ся на духовенство, що оно на справозданю посольським дало вотум довіря п. Яросевичеві,

„котрий піддав ся під команду соціалістів“ — бо „на скільки нам відомо, др. Т. Окуневский між соціалістів іти не гадає...“ *Русланови* вільно бути невдоволеним з п. Яросевича, бо сам клерикальний і з тим не криє ся; але *Дѣло* і *Галичанин*, що перше вважали п. Яросевича своїм, а потім его відрекли ся, хоч він в нічому не змінив ся, не мають причини, жадати від него хиткого поступованя, коли взагалі таке поступоване вважають шкідливим. П. Окуневский, котрий „не гадає іти між соціалістів“, але притім не гадає іти і з Барвіньським, ще через те саме не заслугоє зовсім, щоб з ним ліпше обходити ся, як з п. Яросевичем. Штука ходження поміж доц у нас виправді поплатна, але вже надійла і кожній партії.

Взявши отсеї дрібний наш рух суспільний на ширше тло, австрійське, ми бачимо, що помалу ґрунують ся у нас дві партії, анологічні до австрійських; в Австрії маємо з одного боку: консервативно-клерикальну реакційну партію і з другого боку: соціально-демократичну. Перша в парламенті має більшість, друга 14 голосів. Перша устроїла нам вибори, на котрі ніхто з Русинів не годить ся, навіть Католицкий Союзні; друга противила ся тому в рішучий спосіб. „Дѣло“ і его посла також протестували; але на самих протестах виборчих робота „Дѣла“, Окуневського і Таячкєвича, а також „Галичанина“ скінчити ся не повинна (хоч — як досвідчить, — скінчить ся на тім); — так тоді по погодженю протестів вийде для наших політичних товариств, газет і послів неминуча потреба рішити ся, в котрій бік подати ся.

Ми не рішаємо справи, лише вияснюємо; ми знаємо, що, хоч як галицким Русинам Католицкий Союз не в смак, але галицкі євьяченики в нїм певно колись опинять ся (на то-ж они і євьяченики!); з другої сторони ми знаємо, бо бачимо, що нам від нікого помочи не сподівати ся, що ніхто нам сили не дасть, лише ми ту

неділю, пройдець ся о дванадцятій годині по улиці Міцкевича.

А. А. А.

Стефан глянув на годинник.

— За пізно! Пів до першої. Мені все влізе в дорогу якийсь дїдько. Через дурне віче, а ще дурнішу статю стратив таку добру нагоду. До завтра готова инакше надумати ся!

Статя, з таким трудом склеєна, статя, на котру редакция нетерпеливо ждала, статя, котра повинна була наробити много шуму і заколоту між его політичними противниками, статя, котра мала бути одним листем більше до вінця его слави, та статя... ваяла ся дрібненькими куснями по землі.

Сів писати — не статю, а лист.

— „Львів дня...“ зле, криве.

Подер папір і зачав другий раз.

— „Львів“... і то не добре.

Третій раз викаліграфував дату уже цілком добре.

— „Найдорожа“... Ні! се за скоро.

Подер.

„Панно...“ ні! і то зле. Готова думати, що єї легковажу.

— „Високоповажана Панно“... а що далі?

Подер.

„Високоповажани...“

Подер. Вже й паперу не було. Вийшов на місто, купив ціле пудло паперу і зайшов до кавярні. Випив дві чорні і зачав:

„Високоповажана Панно!“

Ах — чому я нині ще не можу назвати

Вас по імені? Питаєте, чи схочу прийти. Чому ж би ні! Если би ви знали, які я муки терплю від тої хвилі, коли Вас перший раз бачив, були би Ви так довго з письмом своїм не зволікали... Ті безсонні мої ночі — може они раз уже минуть ся! Не пощастило ся мені нині ще оглядати Вас. Будьте ласкаві — прошу Вас — визначіть мені сходици, коли і де хочете. Я в кожній хвилині Ваші услуги. Лиш молю і благаю Вас, не отягайте ся довго, бо гину з нетерпеливості. Тисяч раз цілую руки і остаю з глибоким поважанем

Стефан Порубальський,

улиця Саїна ч. 23.

Заадресував і вибіг на улицю. При почтовій скринці задержав ся.

Ні, не тут. Ліпше занести на головну почту. Там безпечнійше.

По дорозі став міркувати, чи не написав якої дурниці.

— Варто ще раз прочитати.

Роздер коверту і читає раз і другий. Не дуже був одушевлений плодом своєї фантазії.

— Цілком глупий лист. Штубацкий. Висьміє мене.

Подер лист на кусники і пустих з вітрами. Ветушив на почту і написав коротко другий:

„В. Поважана Пані!“

Згода. Прощу визначити місце і час. Жду нетерпеливо на відповідь.

З поважанем

С. П. ул. Саїна ч. 23.

Заадресував і вкинув до скринки.

Товариство Гальки було сьогодні на Високім Замку. Стефан сидів дома. На другий день була на виставі. Стефан сидів дома. Не казав навіть виправдати себе. Учив ся з таким завзятєм, як би завтра єїдав до іспиту.

— Завтра повинен прийти лист.

Цікавість, чи в д школярки прийде лист, чині, так его збентежила, що не міг цілу ніч спати. Заснув аж по четвертій. О девятій годині будить его Стефан.

— Вставай! Кава вистигне.

Стефан випив каву і ляг назад в ліжку; ще й обернув ся на другий бік. В тій хвили скриннула клямка. Стефан схопив ся, але се увійшов слугащий, а не — листонос.

Петро зачав читати скрипти.

— Не читай голосно, бо я хочу ще троха спати.

Стефан удавав лиш, що спить. Він ждав на листоноса і велухував ся в кожний шелест, який доходив з коритаря.

— Що за біда? Минула вже десята, а листоноса ще нема. Відай не прийде вже.

Зіпрів так, що сорочка прилипла до тіла. Доходила вже одинадцята, як виліз з ліжка. Заки умив ся і викурив папіроску, минула одинадцята.

— Що таке, що листонос не приходить? Нині жду на лист.

— Був і приніс. Лежать на столі.

Стефан кинув ся на листи, як ворон на падлину.

— Ти чому не сказав мені? Коли приніс?

силу мусимо самі в собі виробити. А та сила — то нічо инше, лише освідомлене селян. Хто скоршо перейме їх на свій бік, той буде їх мати і вести. Перетягли їх на свій бік наші соціальні демократи (бувши радикали) і вже можемо сказати, що їх дух в народі горою, особливо на поли політичного освідомлення. Тепер і святики наші не мають трох доріг, тільки дві: або йти в бік консервативно-клерикальний, або на свою чорну реверенду вбирати радикальні відзнаки, як то робили сербські святики.

Чим скорше доведемо наше партійне життя до такого ладу, тим ліпше для всіх!

Spectator.

НОВИНИ.

Чернівці, дня 2. серпня 1897.

Іменоване. Окінчений правник Доримедонт Попович іменованій концептовим практикантом при черновецькій фінансовій дирекції.

Презенту на прав. парохію в Давидівцях одержав тамошний адміністратор о. Іван Карпюк.

Посвячене новозбудованої православної церкви у Витиці, де завідателем парохії є о. Івгеній Семака, відбула ся вчера торжественно. З Чернівців виїхав на посвячене генеральний вікарій впр. о. архимандрит Рента в товаристві диякона Целевича.

Черновецький магістрат уважає своєю задачію, ігнорувати на кождім кроці всякі розпорядження висших властей, головно, коли іде о шкільництво. Особливими „взглядами“ тішать ся у черновецькій магістраті Русини. Коли тов. „Руска Школа“ на підставі своїх, краєвим правительством потверджених статутів жадало засновання рускої народної школи, черновецький магістрат відновив авторитетно, що товариство не є в таких справах компетентним. Такий суд в сій справі мав лише помочи магістратови, аби затагнути основане рускої народної школи як найдовше. Русини-народовці доходили свого права в кр. раді шкільній, а коли і там Німці стали

на становищу виключно германським, доходять свого права ще висше. — Міжтим кр. рада шкільна рішила, що у всіх буковинських середніх школах має ся завести обов'язкова наука краєвих мов, рускої і волоскої. Розуміє ся, що коли всі ученики мають в середній школі учити ся краєвої мови, то треба їх підготовляти вже в народній школі. З того виходить дальша консеквенція, що учителі народних шкіл в Чернівцях повинні вміти уділяти науку в рускій і волоскій мові. Але що робить наш черновецький магістрат, взглядно черновецька міська шкільна рада? Ото розписує конкурсе на посади двох учителів і двох учительок при школі на ул. краєвої палати, а о обов'язковім знаню краєвих мов для уділювана в них науки не споминає ні одним словом. Чи справді черновецька міська рада міська сьміє так ігнорувати розпорядження краєвої ради шкільної? Чи на те нема вже способу, що би вкортити буту тих панків німецьких? Сему брутальному нехтованю прав автохтонних мешканців треба положити кінець, а передовсім належить розписати новий конкурсе на згадані посади з виразним услівем, що кандидати мусять знати краєві мови. — передовсім однак руску мову, бо там рік-річно є геть понад 100 руских дітей, а ледви 20—30 волоских дітей — так що би ті кандидати могли в краєвій мові уділяти дітям науки. Ми цікаві, чи здогадає ся черновецький магістрат се зробити? чи може вмішає ся в се кр. рада шкільна?

Знаменитий хор академиків руских зложив ся на поклик завязаного комітету в Перемішли, що би приготувити ся і вправитись до артистичної прогульки по більших містах західної Галичини. А іменно: дня 8-го серпня буде перший концерт в Тернополі, дня 9-го в Золочеві, 11-го серпня в Бродях, 12-го серпня в Сокалі, 15-го серпня в Раві рускій, 17-го в Любачеві, 19-го в Самборі, 20-го в Дрогобичі, 22-го в Стрию, 23-го в Калуші, 25-го в Станіславові, 27-го в Коломиї і вкінці в Чернівцях. — Очевидно наша редакция постарає ся заздалегідь о докладні інформації, котрого дня приїде той хор руских академиків до Чернівців, і подасть се завчасу до відомости публіки. Але вже тепер звертаємо ся до всіх Русинів, котрим миле їх рідне слово і рідна руска пісня, що би збирали ся на той концерт самі і захочували до того і інших. Нехай день того концерту збере в Чернівцях як найбільше рускої публіки. Можемо видавати гроші і слухати німецької музики і пісні, то повинні ми тим більше любити нашу рідну пісню. Тому приготуйте ся вже тепер!

В справі пропавшого листу, про котрий ми донесли в суботнішнім числі, довідуємо ся от що: У філії пошти на площі Австрії в Чернівцях надав черновецький різличний банок рекомандований лист до Серету. Філія експедиювала той лист до головної пошти, але там молодий урядник мав тільки роботи, що з неосторожності написав на дотичнім протоколи до Серету о один лист менше, як властиво вислав. В Сереті поштовий урядник Фрідман казав наспівшу пошту отворити слугі, а повинен сам. На долученій картці стояло, що рекомандованих листів до Серету експедиювано тільки а тільки, але в дійсности був один лист більше, і той щез відразу. Хто его умів так зручно сховати, не знати. Показало ся, що в тім рекомандованім листі були 4000 зр. Хто посилає гроші таким листом? То черновецькі жиди понали на таку гадку: Коли посилає ся пр. 4000 зр. як лист з грішми, то платить ся такеу около 2 зр. Аби не платити такої високої такси, жид забезпечує в другім банку свої гроші, і посилає тих 4000 зр. як простий рекомандований лист. Пропаде сей лист, а жид хоче рекламувати свої гроші, то дістає від пошти кару потрійної такси, отже в сім випадку 6 зр., але дістає за пропавший рекомандований лист 20 зр., а від асекурації дістає всі 4000 зр.; значить, жид робить „гешефт“ на 14 зр. От маєте жидівську спекуляцію, котра не щадить навіть ц. к. урядів.

Рідкий ювілей. Черновецька поліція виловила знаного злодія Николая Бурачинського і віддала его судови. Се вже 25-ий раз Бурачин-

ський заслужив собі на гостинність судову. В Росії він здобув собі на грудях печать на вічну памятку, а треба знати, що ту печать витискають горячою смолою. У Бурачинського найдено срібну посудину, котру — як сам признає ся — вкрав з двома товаришами в Станіславові. Тепер шукає поліція за тими спільниками.

На запитане, що діє ся з руским перекладом нової цивільної процедури, відповідає редактор руского „Вістника законів державних“, др. Олександр Кулачковський, що той переклад поручено особному комітетови з рамени Наук. тов. ім. Шевченка. Сей комітет виготовив вже всі переклади, з виїмкою інструкції про організацію судів. Відбитки з тих законів робить не міністерство, а самі інтересовані круги, отже рускі правники повинні припинувати сю справу.

Знають своїх людей! Засуд в голонім процесі Бойчева не заспокоїв болгарської суспільности, бо всі переконані, що та „досмертна“ вазниця не потреває довго завдяки близьким зносинам Дечка Бойчева з жінкою князя болгарского і взагалі з двором. Публична опінія могла бути успокоєна лише через кару смерті і то зараз виконану.

Що стало ся з баллоном Андре'го? Про Андре'го і его товаришів, що полетіли баллоном до північного бігуна, нема досі і чутки. Загално вже припускають, що всі три сьмілі воздухоплавці згинули в дорозі. В тім переконаню укріпляє ще більше вість, яку подав капітан Леман голяндского корабля „Дортрехт“, котрий їдучи з Архангельска через біле море, видів на воді щось великого, здутого. Леман каже, що предмет той на воді виглядав як би до половини порожний баллон. Не міг то бути якийсь розбитий корабель, бо предмет, плаваючий на воді, виглядав за еластичний; не міг то бути також погибший кит, бо було би від него заносило надлиною. Леман не сьдів за тим предметом ближше, аж коли приїхав до Роттердаму і довідав ся тут о подорожі Андре'го, прийшов ему на гадку той предмет на воді. Нансен не хоче вірити тому, що би той предмет був дійсно баллоном Андре'го, бо ему здає ся неімовірним, що би баллон за шість днів залетів аж на біле море, тим більше, що баллон підчас відегу летів просто на північ. Інші знатоки кажуть, що може бути, що дальше упав у воду, але всі три подорожні може виратували ся, бо мали досить средств до того.

Дрібні вісти. В Магалі розтяла собі 18-літня Марія Білогорська ножем жили. Стан єї безнадійний. Причина самоубійства нещаслива любов. — Прут жадає своїх жертв. І так утопили ся: коло Новоселиці 9-літній Шльома Штро, в Цурині 46-літній Петро Олексій, а в Стрілецькім Куті 9-літній Ілько Тацук. — В п'ятницю внав в Альпах сніг. Термометер показував 4° зима. Але о 9-ій год. зраня сонце стояло за кілька хвиль весь сніг. — Довідуємо ся, що статут електричної спілки акційної вже наспів з міністерства з деякими стилістичними змінами. Черновецький магістрат прийме ті зміни до відомости і тоді міністерство затвердить ту спілку. Рахунок електричного трамваю веде ся вже тепер на імя тої, формально ще неіснуючої спілки. — Зелізничу станцію Неполоківці мають після оречена відбувшої ся комісії відповідно розширити задля локальної залізниці, котру будують з Неполоківців до Вишніці. — Обірвала ся гора в Жабю на Краснім Лузі і звалила ся в Черемош такою масою, що на хвильку загатила воду в ріці. Колиби та сніжата, що були на горі, знищило зовсім, а люди з худобою ледви утекли. Був то наслідок хмаролому, який настає був в сій стороні дня 20-го липня. — Командант стації жандармерії в Тисьмениці Гнат Микитин виратував з нараженем власного життя дня 11-го с. м. з горючого будинку в Клубівцях півторарічну дитину, а Микола Наконечний, дорожник янівський, побачивши, як 8-літній хлопець Стефан Мушка упав з моста на Верешниці у воду, кинув ся в ріку і виратував потапаючого хлопця. — Короля Швеції і Норвегії Оскара іменували всі відділи віденьского університету почесним доктором з нагоди 25-их роковин его панованя. — У Львові відбула ся оногди про-

— Приніс перед девятою. Я нічо не говорив, бо по перше ти спав, а по друге тому, що ти і так не маєш звичаю сейчас читати, тільки аж випеш каву і викуриш папіроску.

— Перший не від неї, другий — і той ні. Третій — єї письмо!

Згорнув листи до кишені і вибіг на улицу. В хаті не хотів читати, що би не зрадити ся зворушенем.

„Поважаний Пане!

Я не сумнівала ся о тім, що одержу від Вас прихильну відповідь. В однім я лиш розчарувала ся. Я вивкомбінувала собі, що лист ваш буде троха довший і поетичнійший. А він такий лаконічний! Такий сухий, як кушечка фактура. Але може оно і ліпше. Ліпше для Вас, ліпше і для мене. Оно показує, що Ви не заводовий Дон Жуан, як загал Ваших ровесників, що річ трактуєте серіозно. Завтра, то є в той день, коли одержите лист, о третій по полудни, буду переходила через міський город. Прощу ждати на мене в алеї за реставрацією.

До побаченя

С.

р. s. Бачите? Зраджую Вам уже першу букву мого імени!“

(Дальше буде).

мощия інспектора народних шкіл Кароля Фалькевича на доктора філософії. При промоції були присутні жінка, 14-літня дочка і 10-літній синюк. Фалькевич вже жонатим скінчив гімназію, опісля університет, а тепер здав докторат філософії.

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомлення
 (Schulnachrichten)
 е на складі
 в друкарні „Рускої Ради.“
 Просимо о замовлення.

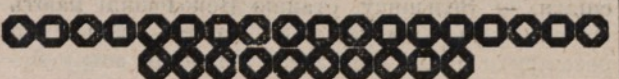
БУРСА
 „Народного Дому“
 в Чернівцях.

дасть в році шкільнім 1897/8 ціле удержане і надзір 30 питомцям, передусім ученикам 1. і 2. рускої класи гімназійної, а тільки винятково з особливих причин і ученикам інших шкіл. Оплата виносить 2 зр. на інвентар, 1 зр. літвічно за пране і 15 зр. місячно за удержане, платних з гори. Питомці мусять виказати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, 6 пар біля, 4 ручники, 6 хусточок до носа, 2 пари обуви і добру одіж; без того не вільно буде ніякому питомцеві спровадитись до бурси.

Поданя о приняте до бурси треба вносити до кінця серпня с. р. Ученики, що ставлять ся муть до вступного іспиту до 1. рускої класи гімназійної по вакаціях, мають внести поданя о приняте до бурси також до сего терміну; рішене о їх приняте западе в день самого іспиту. В поданях, підписаних родичами, треба означити докладно, кільки хто обовязує ся платити місячно. Приняте зависіти буде головно від висоти місячної плати, однак ученики з недостаточним поступом і невідповідним поведенем не будуть зовсім приняті.

До кожного поданя треба прилучити последнее свідощтво шкільне, а до подань о знижене місячної плати ще й свідощтво неможности, підписане урядом парохіальним, громадским, податковим і катастральним.

Заряд бурси доложив всіх старань, щоби питомці мали здоровий харч і старанний догляд.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.
 з аптики Ріхтера в Празі,
 загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиране: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх аптиках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і принимати з осторожностью лише флашки зі знаним знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Аптика Ріхтера під золотим львом у Празі.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ
 від дня 1-го мая 1897 після часу середно-европейского.

відходять з Чернівців						приходять до Чернівців						
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців.	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурдуженів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гатни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Боява, Новоселіць	645	430	—	—	—	з Новоселіць, Боява, Садагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки						до Глібоки						
до Карачева, Сторожинця, Бергомету, Межибродів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карачева	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і п'ятниці.						Перший поїзд іде на шляху Бергомет Карачів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межиброди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.						
з Гадікфальви						до Гадікфальви						
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни						до Гатни						
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу	1010	201	—	—	—	з Кімполонгу, Вами, Гурагумори, Качика	1258	625	—	—	—	
з Іцкан						до Іцкан						
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами						до Вами						
до Рус-Молдавиць	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиць	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на стаціях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.						Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись можна на стаціях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.						
з Карачева						до Карачева						
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожної днини.						Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.						

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно-европейский іде о 46 минут пізнійше від черновецького часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано і зазначає ся підчеркне нем минут.

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“
 в Чернівцях.

Перша на Буковині

РУСКА ДРУКАРНЯ
 в Народнім Домі
 при улици Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Відзначене на краєвій виставі в р. 1894 почетним дипломом ц. к. міністерства торговлі.

Краєве товариство ткацке
 „PRZADKA“
 (ПРЯЖА)
 в Коросні

поручає Пов. П. Т. Публиці свого виробу чисто льняні звістні з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСЬКІ
 від найгрубших до найтоньших веб і біле столове о взорі кістковим і адаманшковим; також доставляє матеріялів на комплетні і найдешевші

ВИПРАВИ СЛЮВНІ.
 Замовлення просимо надсилати просто до Коросна (почта, телеграф і станція залізнична в місці).
 Прібки і ціньники на жадане оплатно і відвороткою поштою.

